

Samen voor (het) dorpsbelang!

De herfst is begonnen. Het zal de komende weken vaak stormen. Pieterburen krijgt ook zwaar weer te verduren. Ieder heeft zijn eigen idee en zijn eigen belang bij het Masterplan. En het zal nooit naar ieders tevredenheid gaan. Dat lijkt een open deur maar is wel een stuk realiteit.

Maar gelukkig zijn er ook nog steeds verbindende zaken. De overdracht van het Wapen van Hunsingo nadert, met een feestavond ter afscheid van Leendert en Rineke. Tegelijkertijd is het natuurlijk een welkomstfeest voor Jeroen en Anita. En tot slot een speciaal bericht voor alle kleintjes: Sinterklaas komt zaterdag 25 november naar Pieterburen!

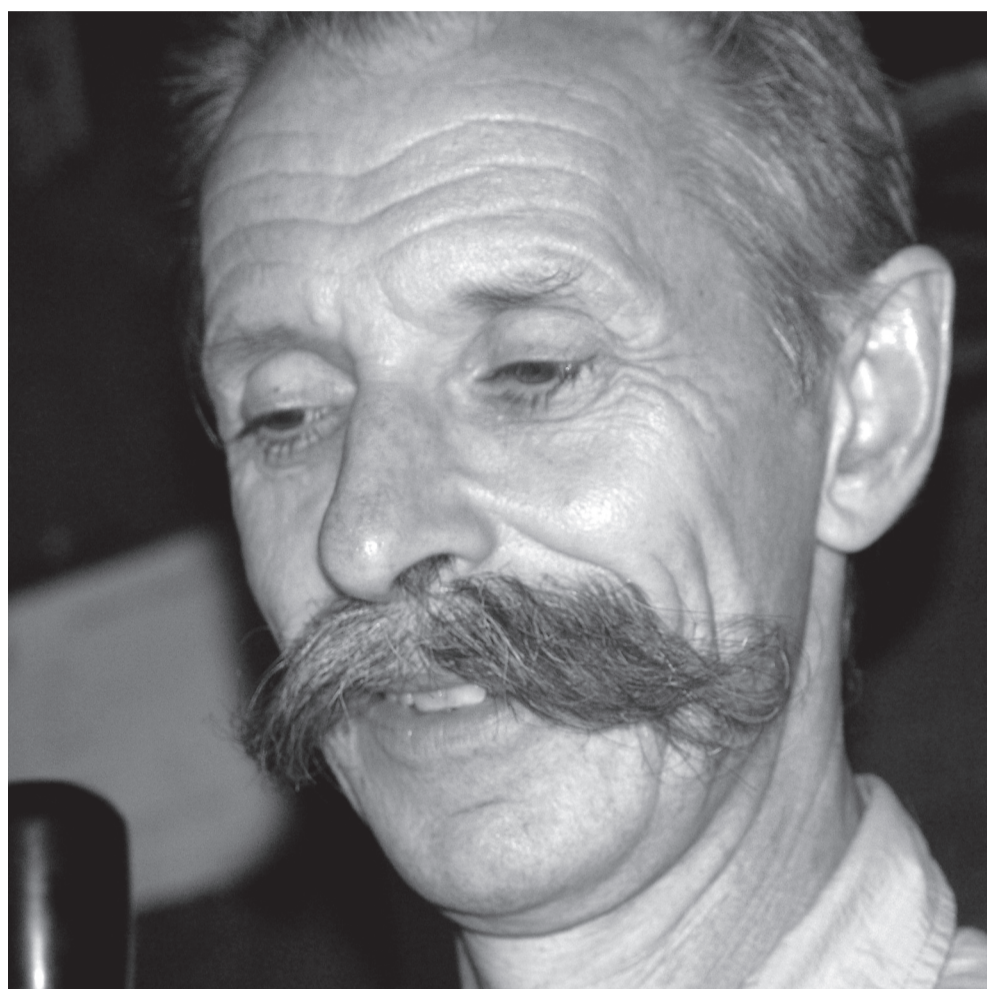
Annelies Borchert

Druk bezochte Masterplan-avond

Het was warm in de zaal van Het Wapen van Hunsingo. Zo'n honderd Pieterbuursters hadden zich verzameld om de plannen van de gemeente betreffende Het Masterplan aan te horen. Dit was niet alleen te danken aan het bescheiden berichtje bij de mededelingen in de Ommelander, maar meer het gevolg van de actie die Dorpsbelangen na het lezen hiervan had ondernomen. De ruim opgestelde tafels en stoelen voor in de zaal was een teken dat men vanuit de gemeente niet zoveel volk had verwacht. Maar Pieterbuursters geven om hun dorp en hadden daarom in grote getale gehoor gegeven aan de uitnodiging. Het diascherm moest verplaatst worden om iedereen de beelden goed te kunnen laten zien. De plaatjes waren mooi, de uitleg was wat slaapverwekkend, maar men kreeg een beeld van m.n. de aanpak van de Hoofdstraat. Burgemeester Joan Stam meldde dat de subsidiegelden binnen kwamen en men aan het werk moest. Ook Het Gronings Landschap bracht haar plannen naar buiten. Over het algemeen kreeg men een goed beeld. Natuurlijk waren er na de uitleg nog vele vragen. Enkele werden gesteld en indien mogelijk beantwoord. Vragen waren o.a.: Wie wordt er blij gemaakt met het bestraten van een plein

rond de molen. De draaiende motoren van de bussen op het plein. De mogelijkheid voor de landbouwers om normaal door het dorp te kunnen en blijven rijden. Het glad worden van de bestrating. De angst om net zo'n gevaarlijke verkeerssituatie als bij het plein in Uithuizermeden. Het te slopen pand van Voogd en de daarvoor in de plaats komende overdekte wandelgalerij. De verkeerssituatie bij de invalswegen van het dorp. Deze vragen werden zo goed mogelijk beantwoord al waren een aantal vragenstellers nog niet tevreden of gerustgesteld. Maar er werd keer op keer door de gemeente gemeld: dat zij open staan voor gesprekken en suggesties. Het plan is nog niet dichtgetimmerd, er kon nog in gewijzigd worden, aldus de wethouder. Tot slot gaf de wethouder, op een vraag uit het publiek over de slechte bekendmaking van deze avond, toe dat er fouten gemaakt waren bij het versturen van de uitnodigingen en hij zei blij te zijn dat Dorpsbelangen in dat gat gesprongen was. Er werd toegezegd dat de hele presentatie met foto's te lezen is op de website www.dorpsbelangenpieterburen.nl Ook verdere berichtgeving zal op deze plek doorgegeven worden aan alle inwoners van het dorp. Dit is ook het medium waar uitwisseling mogelijk is.

Hennie de Gans

Dat was het dan! Het was mooi!

'Ik was op hard werken voorbereid. Het is goed gelopen en ik heb het vak prima geleerd. Zodoende kijk ik er met veel plezier op terug.' Aan het woord is Leendert van Breugel de man die 9 jaar lang de baas is geweest van het Wapen van Hunsingo.

Per 1 november a.s. gaat de zaak over in andere handen. Anita Klont en Jeroen van der Laan zullen na de verbouwing de scepter zwaaien in het Wapen. Negen jaar is in dit vak een aanmerkelijk aantal jaren. Zeker als het gaat om een zaak die zeven dagen per week open is, zonder sluitingstijd. 'Wel lang genoeg', zegt Leendert, 'om een goede band op te bouwen met de gasten. Dat geldt voor je stamgasten, maar ook voor nogal wat toeristen die wel niet elke week, maar toch met de regelmaat van de klok opnieuw voor de deur staan. De band die je met tal van gasten krijgt, doet je echt goed. Een mooi voorbeeld daarvan is de uitnodiging die ik heb gekregen van een vrouwelijke gast uit Voorschoten om in april 2007 op haar 80ste verjaardag te komen.' Leendert verhaalt over zijn positieve gevoelens ten aanzien van de gasten die steeds weer terug komen. Dat heeft klaarblijkelijk best veel voor de zaak betekend. 'Eigenlijk', zo zegt hij, 'is het toenemende aantal vaste eters in hoge mate te danken aan de mond tot mond reclame.' Volgens Leendert is de zaak in de loop van de jaren, ondanks de concurrentie, geleidelijk aanmerkelijk vooruit gegaan. Het restaurant is beter gaan draaien en de hotel positie zichtbaar versterkt. Belangrijk daarbij zijn de arrangementen, waardoor meer toeristen naar het Wapen van Hunsingo komen. Ook van betekenis is de betere kwaliteit door de grotere vakbekwaamheid. 'Het is bovendien heel plezierig om met een leuk en vast team te kunnen werken', zo merkt Leendert op.

'De vertrouwensband is van groot belang en voor de klanten die meerdere keren het Wapen aandoen is het een basis om zich thuis te voelen', zo vervolgt hij zijn verhaal. Hij is er duidelijk mee in zijn schik dat hij vooral de laatste jaren met dezelfde vaste medewerkers heeft kunnen werken. Ook is hij er een beetje trots op dat hij nauwelijks met vervelende problemen te maken heeft gehad. Wat hem wel zorgen baart zijn de in aantal sterk toegenomen wetten en regels. Niet eens zo zeer die sterke toename maar vooral de veranderingen die elkaar snel opvolgen. Nog maar nauwelijks heb je de nodige voorzieningen aangebracht of er komen veranderingen die de vorige weer overbodig maken. De vraag die op de lippen van menigeen ligt is, wat gaat Leendert na negen jaar horeca arbeid in de toekomst doen? 'Ik zie wel wat er op mij afkomt', zegt hij na enig nadenken. 'We hebben vanuit de privé situatie een groot acceptatie vermogen opgebracht. Dat geldt zeker ook voor Rineke. De fysieke belasting was vrij groot. Daarom was er al enige tijd het plan om binnen een paar jaar te stoppen. Thuis is er nog heel veel te doen. Wie weet, daarna ooit een restaurantje met bijvoorbeeld een openingstijd van 4 tot 11 uur s'avonds. En dan niet een hele week open. Maar er zijn nog zoveel andere mogelijkheden. Tenslotte, hoe kijkt de bijna voormalige eigenaar van het Wapen van Hunsingo na negen jaren naar Pieterburen? 'Weet je', zo zegt hij, 'ik zou willen zeggen, Pieterburen wees eens slagvaardiger en verkoop je product goed. Een dorp met zoveel mogelijkheden'. 'Ik heb', zo zegt hij 'veel goodwill kunnen opbouwen. Een aantal van mijn klanten beschouw ik als mijn vrienden. Daardoor kan ik het afscheid een duidelijke plek geven'. 'Voor een deel heb ik dat al gedaan. Maar, het was een mooie tijd!' Cees Schelling

Pieterburengerucht

Ja, het moet er nu toch echt van komen. Veel mensen hebben het er steeds over, doen gissingen, spreken vermoedens uit en beschuldigen onschuldigen. Het geruchtencircuit gonst de laatste tijd behoorlijk in het dorp. En dan bedoel ik niet de op- en aanmerkingen over het Masterplan. Daar is een avond voor geweest, waar een groot deel van het dorp aanwezig was. Men kon zijn of haar gram en opmerkingen kwijt, maar ja tegenover de burgermoeder met haar konvooi van ambtenaren gedraag je je natuurlijk netjes. Men luisterde die avond met spanning naar de slaapverwekkende uitleg van het gemeentebestuur. Lichtbeelden hielden mensen wakker, want achterin moest men gaan staan om ze te kunnen zien. Even werd het spannend, maar even snel was het ook weer over. Nee, dan later, tijdens de lange zitting tot 5 uur 's morgens in hetzelfde Wapen, dan komen de ware verhalen. Daar worden beslissingen genomen, die echt uit de kern van het dorp komen. Daar wordt menig Masterplan gemaakt en meteen weer afgekraakt. De gemeente is dáár helemaal niet nodig. Daar weet men wel hoe het zou moeten, vooral als spraakwater de stemmen los maakt. Nee dát geruchtencircuit bedoel ik niet. Ik bedoel iets veel belangrijks. De vraag gonst door het dorp: "Wie schrijft toch die stukjes?" Iedereen die het zou kunnen zijn, is al aangesproken. Een column dat kan, maar onder pseudoniem daar kan men niet zo goed mee uit de voeten. In een dorp kent men iedereen en P.v.d.B is niet te vinden. De redactie van de Pieterbuurster Courant krijgt vragen en opmerkingen en uitgever Vereniging Dorpsbelangen krijgt de 'schuld'. Dus onder druk kom ik tot deze bekentenis. In het vervolg onderteken ik met mijn naam; Pieter van de Buren. Toevallig? Ja, toevallig!

Pieter van de Buren

Zeegras, Pieterburen en het Wapen van Hunsingo

“Daar heb je de mannen uit Delft weer” roept Gijs luid vanaf zijn vaste plek aan de stamtafel. Riex kijkt breed glimlachend achterom, “moi” bromt hij ons toe, en praat vervolgens weer verder over de gebeurtenissen van de dag met de overige stamgasten.....

..... Het Wapen van Hunsingo, voor mij voelt het hier inmiddels bijna als thuis komen. We zetten onze spullen in de gang en schuiven aan voor een lekker glas bier. Morgen moeten we weer aan het werk op het Wad, maar eerst even tijd voor een praatje en een heerlijke maaltijd van Leendert. Hoe veel jaren kom ik hier nu al De allereerste kennismaking met het Wapen was zo'n 35 jaar geleden, we zouden gaan wadlopen. Wegens slechte weersomstandigheden ging dat niet door en om dan direct retour naar het westen te gaan was niet echt aantrekkelijk. Dus bleven we in de gelagkamer zitten tot het buiten wat droger werd, waarbij de nieren eens flink afgestoft werden. Het Wapen maakte indruk! Zo'n 12 jaar geleden kwam ik hier weer, maar nu voor mijn werk.

Vanaf 1994 ben ik voor Rijkswaterstaat op het Wad in de weer om de kwelders en de slikken in kaart te brengen, vegetatiekarteringen om precies te zijn. Dit alles om vast te kunnen leggen hoe het met de buitendijkse gebieden en de waterkwaliteit gaat. Sinds enige jaren bestaat er een Europese “kadertrichtlijn water” en een “habitatrichtlijn” waarin een aantal nationale natuurlijke gebieden en ecosystemen opgenomen zijn.

Deze gebieden genieten een bijzondere status en moeten in elk geval behouden worden. Rijkswaterstaat is als beheerder van de kustgebieden verplicht de ontwikkeling in deze gebieden te volgen en indien nodig beheersmaatregelen te nemen, daarbij is een goed beeld van het gebied dus van het grootste belang. De meerjarige inventarisatie waar wij mee bezig zijn past in de ‘monitoring’ van de gehele Waddenzee waarbij ook andere zaken onderzocht worden zoals bodemdaling.

Naast de karteringen van de kwelders heb ik mij met mijn collega's bezig gehouden met het zeegrasonderzoek. Zeegrassen zijn bijzondere planten die uitsluitend in zout water kunnen gedijen en in Nederland vrijwel verdwenen zijn sinds de jaren 30. Groot zeegras, ook wel Wier genoemd, kwam massaal voor in de Waddenzee en Zuiderzee. Ten tijde van de bouw van de afsluitdijk werd het zeegras nagenoeg geheel uitgeroeid als gevolg van een wierziekte. Het duurde tot begin jaren 90 voordat er her en der weer wat zeegras gevonden werd.

De meeste locaties werden overigens aangetroffen langs het Groninger Wad.

Inmiddels is er veel onderzoek gedaan naar Zeegras. Het blijkt een zeer belangrijke graadmeter voor de waterkwaliteit te zijn. Maar wellicht nog belangrijker is, dat als Zeegras in voldoende mate aanwezig is, het een bakermat vormt voor veel nieuw leven. Wadslakjes, zeenaalden en ander klein grut, waar vervolgens weer vissen op af komen. Voor vissen zijn Zeegrasvelden overigens romantische oorden, ze kunnen er naar hartelust ongestoord paaien.

Ook als kustverdediging zou Zeegras een rol kunnen spelen, het remt het water dat op de dijken beukt bij stormen, maar dan moeten het echt aaneengesloten Zeegrasvelden zijn. Er zijn inmiddels zelfs pogingen gedaan om het Zeegras door aanplant weer terug te krijgen in de Nederlandse kustwateren. Daarvoor zijn er planten

van het Eemsgebied naar het Balgzand in Noord Holland gebracht met het idee dat als het Zeegras daar zou aanslaan, het met de Oostelijke stromingen zich verder zou kunnen uitbreiden over de Waddenzee. Tot nu toe is dat nog niet echt het geval, het zijn zeer kritische plantjes. Langs de Groninger kust gaat het de laatste jaren goed met het Zeegras, op sommige plekken vormt het al echte velden. Toch leek het vorig jaar ineens slechter te gaan. Gelukkig lijkt dit geen al te grote gevolgen gehad te hebben want tijdens mijn eerste bezoek dit jaar in juni bleek er zelfs weer forse aanwas.

Het zou te ver gaan om te stellen dat het Zeegrasonderzoek en de jaarlijkse monitoring niet gelukt zou zijn zonder het Wapen van Hunsingo, maar je kunt gerust stellen dat in alle afgelopen jaren veel besproken is met betrekking tot het Zeegras in dit unieke Hotel. Natuurlijk werden er ook veel grappen gemaakt over het Zeegrasonderzoek; zijn er ook zeegraskoeien? Moet dat spul ook gemaaid worden? Groeien er ook Zeepaardebloemen in? Kortom je kunt nog heel wat verzinnen en de stamgasten bleken vaak grenzeloos creatief.

Inmiddels heeft Rijkswaterstaat besloten dat ook deze werkzaamheden uitbesteed moeten worden. Voor mij en mijn collega's betekent dat we nu nog maar een of twee dagen per jaar op het Groninger Wad zijn om de werkzaamheden te controleren. Daarmee komt voor mij een eind aan een geweldige periode waarin ik soms meerdere weken per jaar in Pieterburen vertoefde. Ik heb er veel mensen leren kennen, was kind aan huis in het Wapen, mocht daar zelfs in de keuken werken. Maar ook het Wapen zal een grote verandering moeten verwerken. Leendert en Rineke hebben besloten er mee te stoppen, een keuze die ik overigens respecteer. Want ga er maar aanstaan, dag in dag uit klaar staan voor de klanten! Gelukkig werd Leendert vaak bijgestaan door een geweldig team, soms ook personeel genoemd, maar volgens mij eigenlijk een vriendenclub. In mijn beleving is de tijd waarin zij het Wapen bestierden een zeer bloemrijke periode geweest. Ik wil hen in elk geval bedanken voor alle gastvrijheid.

Ik wens Pieterburen toe dat het Wapen van Hunsingo, wellicht op een andere plek, weer zal herrijzen als bindende locatie. Ik zal volgend jaar hopelijk weer in Pieterburen zijn, wellicht maar voor enkele dagen maar ik kijk er nu alweer naar uit ...

.... en het Zeegrashet groeide gestaag door!

@rt Groeneweg

Kegelen...!!

Zoals alle jaren is er ook nu weer op 3 februari 2007 een kegelavond in Zoutkamp. Aanvang om 20.00 uur in De Zearend Wilt u meedoen dan kunt u zich opgeven bij Annelies Borchert tel. 435534 of bij Alie Postema tel. 528619. De kosten zijn @ 2.50 p.p. Iedereen is welkom, maar vervoer dient u zelf te regelen. Opgave uiterlijk 20december a.s.

A star is B(j)orn!

De scouts van FC Groningen hebben het oog laten vallen op de 9 jarige Bjorn Schutter. Bjorn is het zoontje van Miranda en Jan Schutter. Hij speelt in de jeugd van Kloosterburen. Hij is uitgenodigd voor een tweetal selectie trainingen voor de voetbalschool van FC Groningen.

Letterlijk schrijft de grote voetbalclub uit het Noorden: “Wanneer je tijdens deze trainingen opnieuw positief opvalt, dan nodigen wij jou uit voor de voetbalschool. Mocht je tijdens deze trainingen niet opvallen, dan wordt je (voorlopig) niet uitgenodigd maar zullen we je wel in de scouting blijven volgen.” Een hele eer voor de nog jonge speler uit ons dorp, die onmiskenbaar kwaliteiten heeft om het ver te schoppen in de voetbalerij. “

De appels vallen nog steeds dicht bij de boom.” Van harte gefeliciteerd Bjorn en heel veel succes!

Cees Schelling

Groen sein voor de trein

Het sein staat op groen voor het plan om een smalspoorlijn aan te leggen van het dorp naar de zeedijk. De gemeente de Marne en het Groninger Landschap hebben aangegeven hun medewerking te willen verlenen.

Het idee is ontstaan bij een groepje kunstenaars en spoorliefhebbers uit dorp en gemeente. Het plan dient meerdere doelen. Eén ervan is het versterken van de verbinding van waddendorp Pieterburen met de Waddenzee. Stichting het Groninger Landschap heeft daarvoor al een eerste aanzet gegeven in het kader van het Masterplan. Daarnaast vormt een smalspoorlijn een nieuwe, zelfstandige attractie, die extra toeristen naar het dorp zal trekken. Ook de vormgeving is een doel op zich: Er zullen heel bijzondere, door kunstenaars en technici ontwikkelde wagons gaan rijden. Binnenkort zal de werkgroep een verder uitgewerkt plan presenteren aan de betrokken partijen en het dorp.

Jan Dresmee

Hij komt, hij komt.....!!

Op zaterdagmiddag 25 november a.s. zal Sinterklaas Pieterburen weer bezoeken.

Na de intocht (rond 14.00 uur) gaan we met zijn allen naar de kerk bij Domies Toen. Omdat het zomerfeest niet door is gegaan is besloten om het Sinterklaasfeest dit keer uitgebreider te vieren.

Er zal een programma worden opgezet dat tot ongeveer 16.30 uur duurt. Noteer de datum alvast in uw agenda!

Nadere informatie wordt nog huis aan huis

Kerstmarkt Helaas, helaas!

De kerstmarkt die al een vaste gewoonte in het dorp is geworden kan dit jaar i.v.m. plaatsgebrek niet doorgaan. De zaal waarin de markt, naast het Waddencentrum en de theeschenkerij een plek had, wordt verbouwd en buiten was geen optie. Het bestuur heeft daarom besloten de markt niet door te laten gaan, maar zich te oriënteren op een evt. voorjaars- of zomermarkt.

Het vuur met oud jaar zal echter wel weer worden verzorgd. Meer hierover volgt in het volgende nummer van deze krant

De FLEX-bus

Stichting Flexbus de Marne is een vrijwilligersorganisatie die zich inzet voor het vervoer van mensen in de achterliggende dorpen van gemeente De Marne waar geen openbaar vervoer is.

Onze doelstellingen zijn: aansluiting verzorgen op lijn 65, voorzieningen in de gemeente beter bereikbaar maken en het vervoer van schoolkinderen (tussenhuis en basisschool). Op dit moment gaat het om het gebied tussen Leens en Vierhuizen waar lijn 36 van Arriva is vervallen. Op de route worden de volgende dorpen aangedaan: Leens, Zuurdijk, Ewer, Houwerzijl, Niekerk, Zoutkamp en Vierhuizen. Op 30 oktober gaat de Flexbus daadwerkelijk rijden. Het Flexbus-project wordt ondersteund door gemeente De Marne. Het betreft een pilot die na ongeveer 2 jaar geëvalueerd wordt en bij succes navolging zal krijgen in de rest van de gemeente. Wij zijn nog op zoek naar vrijwilligers die de Flexbus willen besturen. Als er nog vragen zijn, kunt u mij een mail sturen of evt. telefonisch contact met mij opnemen (0595-481154).

Petra de Vries,
coördinator Stichting Flexbus de Marne

De (laatste) Wapenfeiten

**Hotel Café Restaurant
Het Wapen van Hunsingo**

**Vrijdag 27 oktober:
Afscheidsfeest
Leendert en Rineke.**